

Sygn. akt II K 1061/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Matysiak

Protokolant : sekr. sąd. A. Maciejewska

przy udziale Prokuratora P. Bialika

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 roku sprawy:

D. M., s. J. i E. z d. R., ur. (...) w O., nr PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 października 2014 roku na drodze publicznej w miejscowości L., gm. B. w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki S. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziło sprawozdanie z przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu etylowego we krwi z wynikiem nie mniejszym niż: I badanie 2,84 ‰, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sygn. akt II K 1454/12, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania orzeczonego przez Sąd Rejonowy w O. sygn. akt II K 1454/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego w okresie od 22 października 2012 roku do 22 października 2015 roku,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I .oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II . Na podstawie art. 42 § 2 kk. w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 (ośmiu) lat

III. Na podstawie art. 49 § 2 kk. we zw. z art. 4 § 1 kk. orzeka wobec oskarżonego D. M. świadczenie pieniężne we kwocie 2000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

IV . zwalnia oskarżonego od kosztów procesu i opłaty

II K 1061/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału, Sąd dokonał następujących ustaleń faktycznych.

W dniu 16 października 2015 r. D. M. spożywał alkohol w nieustalonej ilości. W związku z uroczystościami pogrzebowymi P. Z. przywiózł wymienionego na uroczystości pogrzebowe w miejscowości L., gm. B. jego samochodem S. (...) . D. M. ze względu na swój stan i nieodpowiednie zachowanie został usunięty z uroczystości. Wskutek braku czasu i ogólnego pośpiechu P. Z. umieścił go na siedzeniu kierowcy w zaparkowanym w pobliżu salki gdzie odbywać miała się stypa samochodzie marki S. (...) , pozostawiając kluczyki w pojeździe, a następnie udał się na cmentarz.

Tego dnia P. S. wraz z R. C. (1) parokrotnie pokonywali trasę od wioski do cmentarza . Podczas któregoś z tych przejazdów gdy szli z wioski w kierunku cmentarza w pewnym momencie minął ich pojazd S. (...) . który po przejechaniu ok. 100 metrów zatrzymał się na trawniku pomiędzy kościołem a szkołą. Podeszli tam razem i zobaczyli że wewnątrz jest D. M. który śpi . P. S. otworzył drzwi od samochodu, wyczuwając od oskarżonego wyraźną woń alkoholu zabrał kluczyki od pojazdu, a następnie zadzwonił na policję.

W trakcie prowadzonych przez funkcjonariuszy czynności z uwagi na odmowę poddania się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą alkometru , od oskarżonego dokonano pobrania krwi . Po przeprowadzeniu badania jej na zawartość alkoholu uzyskano wynik 2,84 ‰ alkoholu.

(dowód: zeznania świadków: P. S. (k. 26-28), R. C. (1) (k. 5v-6 załącznika nr 2), T. K. (k. 24v, 25), G. K. (1) (k. 29v-30), dokumenty: sprawozdanie z przeprowadzonych badań krwi D. M. (k.8 załącznika nr 1), protokół pobrania krwi (k. 9v załącznika nr 1), protokół przesłuchania podejrzanego (k. 28-29 załącznika nr 1)

W związku z powyższym przedstawiono D. M. zarzut popełnienia czynu z art. 178a § 4 k.k. . Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach osobowych w postaci zeznań świadków: R. C. (1), T. K., G. K. (2) , częściowo P. S. oraz dowodu z dokumentów w postaci sprawozdania z badania krwi.

Należy nadmienić, iż zeznania 3 pierwszych świadków były spójne i logiczne .

Świadek R. C. (1) od początku postępowania jednoznacznie wskazuje, iż w momencie gdy szedł z P. S. z wioski w stronę cmentarza minął ich jadący samochodem marki S. (...) D. M., zaś po zatrzymaniu pojazdu podeszli do niego . W środku na miejscu kierowcy siedział oskarżony . To P. S. zabrał kluczyki z samochodu . Świadek podtrzymał swoje stanowisko także podczas konfrontacji z P. S., jednoznacznie wskazując, że w dniu zdarzenia razem z wymienionym kilkakrotnie przemierzał trasę z wioski w kierunku cmentarza i podczas jednego z tych przejazdów przejechał obok nich samochód .

Natomiast P. S. w zeznaniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego wskazał, iż nie widział poruszającego się pojazdu, nie podchodził również do już zatrzymanego auta, nie otwierał drzwi, nie widział także osoby kierującego. Przybyłym na miejsce zdarzenia funkcjonariuszom policji oznajmił, że widział jedynie że osoba siedząca w aucie śpi, wielokrotnie podkreślając, iż jako zgłaszający zdarzenie pragnie zachować swą anonimowość.

W toku postępowania sądowego P. S. zeznał, że po minięciu poruszającego się pojazdem oskarżonego weszli do domu R. C. (1), z którego wyszli po ok. 10 minutach, a następnie podeszli do zatrzymanego już auta, w którym znajdował się oskarżony i zabrali kluczyki.

W trakcie konfrontacji , P. S. przyznał, że widział kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości D. M., zaś po jego zatrzymaniu zabrał mu kluczyki i zadzwonił na policję. Podał , iż obawia się oskarżonego .

Powyższy stan faktyczny został potwierdzony przez przybyłych na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy policji, którym właśnie P. S. zrelacjonował wydarzenie w sposób opisany przez R. C. .

Odnosząc się do zeznań świadków P. Z. i A. K. Sąd nie odmówił im wiarygodności, jednakże uznał , że nie mają istotnego znaczenia dla ustalenia winy oskarżonego . Na podkreślenie zasługuje jednak fakt , że P. Z. transportował nietrzeźwego oskarżonego na uroczystość pogrzebową, aby ten nie poruszał się w takim stanie pojazdem mechanicznym, jednakże w pewnym momencie pozostawił oskarżonego bez stosownego nadzoru, do którego jednakowoż nie był specjalnie zobligowany. Przyznał , że w wyniku pośpiechu świadek pozostawił w posiadaniu D. M. kluczyki do samochodu .

Świadek A. K. widział jedynie kolejny etap wydarzeń już w trakcie interwencji Policji , nie był natomiast świadkiem kierowania przez oskarżonego pojazdem w stanie nietrzeźwości.

Sąd w pełni dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom. Zostały one sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie ich właściwości, a ich treść nie była przez strony kwestionowana, do czego i Sąd nie znalazł podstaw.

W tym stanie stanowisko oskarżonego nie przyznającego się do popełnienia zarzuconego mu czynu do winy należało uznać za niewiarygodne , nie korespondujące z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym i stanowiące przyjęta linię obrony .

Wobec D. M. wyrokiem Sądu Rejonowego w O. sygn. akt II K 1454/12 orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, tj. od 22 października 2012 r. do 22 października 2015 r.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał iż nie budzi wątpliwości fakt popełnienia przez oskarżonego zarzuconego mu czynu z art. 178a § 4 k.k. .

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd zważył, co następuje:

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd orzekł karę za przypisane oskarżonemu przestępstwo według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Orzeczona wobec oskarżonego kara 1 roku pozbawienia wolności jest zatem słuszna i sprawiedliwa stanowiąc równocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Podkreślić należy, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne (tj. świadome działanie wbrew zakazowi) naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Alkohol u kierowcy pojazdu mechanicznego nie tylko obniża jego zdolności psychomotoryczne (zdolność postrzegania, reagowania itp.), ale także - czemu niejednokrotnie dał wyraz w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy - rozluźnia hamulce moralne, zwiększa pewność siebie, zuchwalstwo i zmniejsza obawę przed odpowiedzialnością karną za popełnione przestępstwo. Ponadto stan po spożyciu alkoholu lub nietrzeźwość stanowi jedną z podstawowych przyczyn wypadków w ruchu drogowym, w których zostają ranni lub giną inni użytkownicy drogi. Nie ulega wątpliwości, iż przestępstwa komunikacyjne popełnione zwłaszcza w stanie nietrzeźwości stanowią poważne zagrożenie społeczne. Tylko, więc odpowiednio surowe potraktowanie oskarżonego - kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwym, będzie mogło czynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego, uprzednią karalność za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji oraz stopień zagrożeń jakie oskarżony stwarzał dla innych uczestników ruchu drogowego, zważywszy na poruszanie się po drodze w pobliżu miejsca mocno uczęszczanego przez ludzi, tj. kościoła, szkoły i placu zabaw.

Sąd orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji oraz stan upojenia alkoholowego .

Na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego D. M. świadczenie pieniężne w kwocie 2000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Z uwagi na stan majątkowy oskarżonego Sąd zwolnił go od kosztów procesu i opłaty .

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł, jak w sentencji.